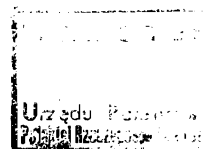

Warszawa, 28 grudnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 27517.

Kl. 39 a, 10/07.

39 a⁶ 7/24

Josef Wenzel
(Reichenberg, Czechosłowacja)
i Oskar Gärtner
(Alt-Harzdorf, Czechosłowacja).

Mata gumowa np. do pokrywania podłogi.

Zgłoszono 26 lutego 1937 r.

Udzielono 29 października 1938 r.

Pierwszeństwo: 29 lutego 1936 r. (Czechosłowacja).

Wynalazek niniejszy dotyczy maty gumowej, służącej np. do pokrywania podłogi. Mata według wynalazku stanowi plecionkę z pasków, otrzymywanych przez rozcinanie zużytych opon samochodowych lub innych.

Rozcinanie opon na paski odbywa się w sposób następujący. Zużytą oponę rozkrawa się na paski o pożądanej grubości tnąc obwód opony nożem tokarskim, przy czym nóż ten po każdym obrocie opony przesuwają się względem opony w kierunku równoległym do jej osi o odległość, odpowiadającą pożądanej szerokości paska. Otrzymane w

ten sposób paski, służące do wytwarzania mat gumowych według wynalazku, posiadają na powierzchni cięcia widoczne przekroje warstwy gumy oraz przyległych warstw tkaniny gumowej.

Z pasków, wytworzonych w ten sposób, plecie się matę stosując różne rodzaje wiązania, przy czym najlepiej jest układać poszczególne paski tak, aby powierzchnia cięcia znajdowała się u góry.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu matę według wynalazku niniejszego, przy czym fig. 1 przedstawia widok maty z góry, fig. 2 — przekrój poprzeczny maty, a

fig. 3 — przekrój podłużny maty o najprostszej postaci wiązania.

Paski 1, tworzące osnowę, są ułożone jeden obok drugiego, a paski 2, tworzące wątek, przeprowadza się przez przesmyki między paskami 1 w ten sposób, że najpierw wprowadza się jeden pasek wątkowy, po czym w pewnej odległości od niego wprowadza się drugi pasek wątkowy itd. Odległość ta może wynosić kilkakrotną szerokość paska wątkowego. Na każdych dwóch następujących po sobie paskach wątkowych paski osnowowe leżą symetrycznie w stosunku do wątku.

Długość maty odpowiada długości pasków osnowowych, a szerokość — obranej liczbie tych pasków. Ostateczną granicą długości i szerokości jest długość pasków, uzyskanych przez rozcinanie opon; wynosi ona, zależnie od opony, około 140 — 160 cm przy stosowanej w praktyce szerokości paska, wynoszącej 2 — 4 mm.

Po spleceniu maty, co można skutecznie ręcznie, matę obrabia się w ten sposób, że na brzegu równoległym do pasków osnowowych, symetrycznie do pasków wątkowych i obok ostatnich pasków osnowowych 2, zakłada się dwa paski końcowe 3, łącząc je ze sobą za pomocą nierdzewnych części łączących, np. nitów 4, a to co najmniej w każdym miejscu, w którym paski wątkowe wystają spomiędzy bocznych pasków osnowowych. Na brzegu prostopadłym do osnowy łączy się poszczególne paski osnowowe z końcowymi paskami wątków w ten

sam sposób, to znaczy np. za pomocą nitów, lub też na paski osnowowe nakłada się zagięte lub ułożone jeden na drugim paski wątkowe albo inny dwustronny pasek końcowy 5, przez który i przez każdy poszczególny pasek osnowowy przeprowadza się łącznik 4, np. nit.

Przez zabarwianie poszczególnych pasków lub też przez usuwanie z niektórych pasków warstwy gumowej osiąga się różne efekty tak samo, jak i przez dobór odległości między paskami wątkowymi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Mata gumowa, np. do pokrywania podłogi, znamionna tym, że stanowi plecionkę z pasków, otrzymanych przez krążenie zużytych opon.

2. Mata gumowa według zastrz. 1, znamionna tym, że paski swą powierzchnią cięcia są skierowane do góry.

3. Mata gumowa według zastrz. 1 i 2, znamionna tym, że grubość pasków wynosi 2 — 4 mm.

4. Mata gumowa według zastrz. 1 — 3, znamionna tym, że wszystkie lub niektóre paski są zabarwione, a z niektórych pasków usunięto zewnętrzną warstwę gumową.

Josef Wenzel.
Oskar Gärtner.
Zastępca: Dr A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig.1

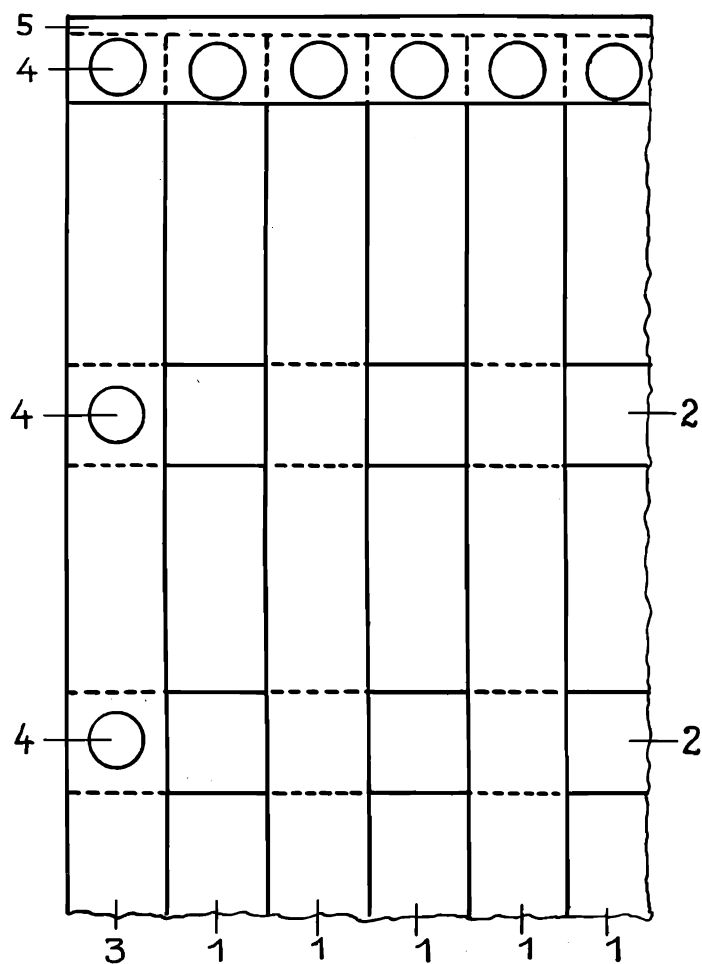

Fig. 3

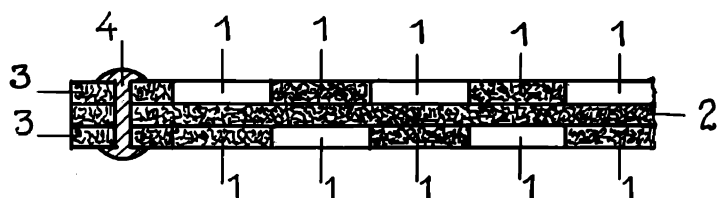
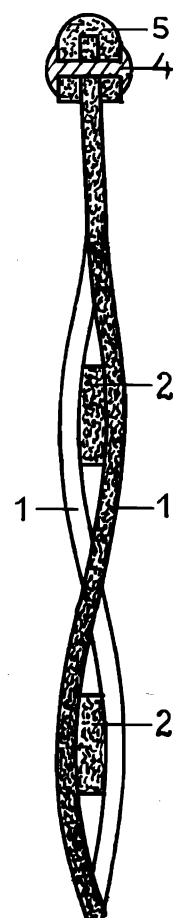

Fig. 2